

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksas par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls 22,—	(saņemot ekspedīcijā) par Ls
1/2 gadu 12,—	gadu 18,—
3 mēn. 6,—	1/2 gadu 10,—
1 2,—	3 mēn. 5,—
Piesūtot pa pastu un pie atkalpārdevējiem 1,70	Par atsevišķu numuru 10,—

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:

Rīgā, pili 2. ist. Tālrunis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:

Rīgā, pili 1. ist. Tālrunis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksas:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienlejigām rindipām.	Ls 4,—
par katru tālāku rindipu	“ 15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienlejigu rindipu	“ 20
c) no privātiem par katru viensi. rindipu (par obligāt. sludin.)	“ 25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	“ 80

277. N

Sestdien, 1936. g. 5. decembrī

Devīnpadsmitais gads

Ministru kabineta sēde š. g. 3. decembri
Dzelzceļu virsvaldes rīkojumi.
Pasta un telegrafa departamenta rīkojums.

Rīkojums mājas alus darīšanas lietā.
Senāta Kriminālā kasācījas departamenta
1936. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valsts Prezidenta Dr K. Ulmaņa novēlējums, Tiesu pils pamatus liekot.

Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis pie-
sūtījis tieslietu ministram H. Apsītim
šādu rakstu:

„Šī diena man sagādā patiesu un dzīlu
prieku — prieku un gandarijumu par to,
ka varu apsveikt dižas Tiesu pils pamatu-
akmens likšanas un iesvētīšanas svinību
dalībniekus. Apziņa, ka šī monumentalā
celtnē būs pirmā, kas ievadīs ceļu uz mūsu
sirmās galvas pilsētas arhitektonisko iz-
daiļošanu, pilda ar dibinātu lepnemu kā
pašu darba darītāju, tā arī visu latvju sir-
dis un prātus. Jaunais laiks, kas devišs ga-
ram tiesības un iespēju vadīt mūsu dzīvi,
nospraudis arī mūsu celtniecībā jaunus

mērķus, kuŗu uzdevums ir paust un liecī-
nāt paaudžu paaudzēm, ko latvju tauta, bū-
dama brīva un noteicēja savā zemē, var
un spēj veikt, lai padarītu savu nacionālo
dzīvi stipru un daju.

Pateikdamies visiem, kas līdz šim pie-
likti pūles pie Tiesu pils pirmo būves darbu
izvēšanas, un izteikdamas pārliecību, ka uz-
sāktais darbs risinās tādā pat priekā,
rosībā un sparā, kā līdz šim, novēlu, lai tie-
sību un taisnības gars valdītu šīs celtnes
staltajās sienas par godu Latvijai un par
slavu mūsu tautai.“

K. ULMANIS,
Valsts un Ministru Prezidents.

Tieslietu ministra H. Apsīša runa Tiesu pils pamatakmēņa guldišanas svinībās:

„Laimigu un dzīla prieka pilnu dienu šo-
dien pārdzīvo tiesu resors. Tas, par ko
klusība bija domājis katrs tiesnesis, pēc kā
bija ilgojies katrs tiesu darbinieks, — nu
ir piepildījies: šodien sirmajā metropolē
Rīgā mēs iesvētam pamatakmēni Latvijas
tiesu pili.

Šīs latvju renesances laikmetā, kad
mums saprotamāk, tuvāki un milāki kļu-
vuši vārdi tēvzeme, tauta un valsts, mēs
ar lepnemu sakam: jaunā celtne būs Lat-
vijas tiesu pils, mūsu pašu, latvisko tiesu
mitne, un šī mitne būs pils.

Ministru kabineta 29. septembra lēmums,
ar kuŗu apstiprināja lielās celtnes plānus,
ir ļoti svarīgs akts; tam Latvijas tiesu
vēsturē piederēs izcilākā vieta un nozīme.
Jo spožiem burtiem tiesu vēsturei atzīmēs
Valsts Prezidenta Dr Kārļa Ulmaņa
vārdu, kas ne tikai — kopā ar kara vadoni gen. Balozi, izcīnīdam latvju ze-
mei pastāvību un neatkarību, radījis ie-
spēju dibināt neatkarīgas latvju tiesas, bet
ari pēc kavēķu novēršanas 1934. gada
15. maija paradījis sevišķi lielu gādību un
rūpību, lai mūsu tiesas varētu darboties
vīnu prestižam un augstiem uzdevumiem
piemērotas telpās un apstāklos.

Prezidenta jau 1918. gāda teiktos vār-
dos, ka „Latvija būs taisnības valsts, kur nedrīkst būt ap-
spiesto un netaisnības”, izpaužas dzīla interese par tiesām un to darbu.
Ar šo vēstījumu tika nospraupts liels un
cēls mērķis, pēc kuŗa jācēs katram ties-
nesim, kas aicināts sargāt tiesību un tais-
nības principu neaizskaramūtā, kā to
prasā pastāvītie likumi. Bet vēl nesenā
pagātnē, š. g. 11. aprīlī, Valsts Prezidents
atbildot uz tiesu iestāžu vadītāju apsveiku-
mu, teica un lika pie sīrds tāi patiesi
mūsu valstī nesatricināmi pa-
liek tiesību un taisnības pamati,
ar to no jauna spodrinādams ideālu,
ko partiju laikmetā dažs labs vēlējās redzēt
cītādu. Lai šīm vieta visu tiesību, pro-

kurorū, advokātu un tiesu darbinieku vār-
dā būtu atlauts izteikt Valsts Prezidenta
kungam sirsniņu paldies, paldies par viņa
taisnības mīlestību un pateicību par liet-
prātīga saimnieka gādību justicresora labā.
Nepiecie ilgs laiks, kad šīi izcilajā vietā
metropoles centrā, plašu zālumu apņemta,
pacelsies monumentalā Tiesu pils. Ar
savu staltumu un grandiozitāti, ar savu
diženuru, bet latvisko nopietnību tā
pādarīs mūsu galvas pilsētu dailījku un pie-
vilcīgāku. Par to priecāsies pašu laudis,
to apbrinot arī svešnieki. Tas būs skaists
un cildens pierineklis latvju nacionālās
celtniecības darbam, mūsu arķitektiem,
meistariem un amatniekiem, un rosgājam
laikmetam, kad liela stila celtnes latviesu
zemē vispār var sākt rasties. Šī celtne
būs arī daļa no jaunās, lat-
viskās Rīgas, kuŗā ar katru dienu
vairāk un vairāk nokrata no sevis pa-
gātnes putekļus un aizmet sveš-
nieku atstātās pāliekas. Šī celtne lie-
cinās par mūsu saimniecīskām spējām un
uzņēmību, un, beidzot, viņa paudis slavu
paaudžu paaudzēs tam vīram, kas ar savu
lielo personību un darbu rada laikmetu
un dod tam savu vārdū, un kas Latviju
dara spēcīgu un dailījku.

Tiesas pastāv un pastāvēs, kamēr vien
laudis dzīvos organizētā sabiedrībā, kurai
pāri stāv tiesību normas, kas regulē at-
tiecības starp atsevišķiem individuēm un
individuēm un sabiedrību, un saista tos kopā
tiesību saitēm. Konfliktu kārtotana indi-
vidu starpā un tiesiskas kārtības aizstā-
vība un atjaunošana ir tie liellel uzdevumi,
kuŗus dienendienā tiešām, kā valsts varas se-
višķai nozarei, nākas veikt. Stāvēdamas
sargu vietās, rūpēdamās par tiesību aiz-
sardzību, tiesas strādā lielu audzināšanas
darbu, dodot katram gandarijumu tiesību
pārkāpumu gadījumos un sodot tos, kas
neievērodamī valsts likumus, traucējuši tie-
sisko kārtību. Valsts cienas un autoritā-
tes glabāšana un vairošana ir pienākumi,
kas rakstīti arī tiesu karogā.

5. decembri Armijas virsnieku klubā

Preses balle — sezonas izcilākais izrīkojums!

Viesu ierašanās no plkst. 21—22. — Balles atklāšana plkst. 22 — preses fanfāru maršs. Latvju dziesmas. Polonēze. — Programmā laipni piedalās 16. Jelgavas pulka aizsardžu ansamblis A. Pavlovska kādes vadībā; Nacionālās operas baleta solisti ar ipatiem aranžējumiem; uzvedumus vada baletmeistars E. Leščevskis; konferansē — P. Brīvkalne. Dejas spēlē 4 dižākie orķestri: spēlmānu sacensības — Vienreizējais izdevums — „Preses balle” jaunrais vārds — Bagāta mantu izloze — vairāki simti skaistu un vērtīgu vīnesti! — Puķes, preses baloni, suvenīri! — Divi boles galdi. — Preses krodzinš. — Dekorātors — māksl. A. Krūka. — Balles pieslēgums radiofonam no plkst. 23.30—24.00. Biletes līdz izrīkojuma dienai Rīgas dienas laikrakstu kantoņos, tāpat Valtera un Rapas, J. Rozes un Stud. padomes grāmatnīcās; 5. dec. — Virsnieku klubā no plkst. 12 pie kases.

Atlikums — Siguldas pils pārbūvei un izmaiņā!

Latvijas preses biedrība.

Tieslietu ministra H. Apsīša runa Tiesu pils pamatakmēņa guldišanas svinībās:

Tiesas ir kultūras iestādījums un kultūras pazīme. Labas tiesas ir garantija likumībai valstī un drošība katrā pilsoņa tiesību izjutai un stabilitātei. Mēs labi apzināmies, ka ne formai, bet saturam ir liešlākā vērtība, un ka arī tiesu darba vērtību nosaka pati darba norise un tās rezultāts.

Bet mēs arī zinām, ka tāpat kā dievkalpojumu nevar noturēt tirgus laukumā, tā arī tiesu nevar spriest kuŗā katrā vietā un telpā. Saturis prasa piemērotu formu; katrs darbs — ipatnējus darba apstāklus, apkārtī un āri. Tāpat kā baznīcā ieledami, mēs jau pirms ceremoniju sākuma izjūtam dievības elpu, tā arī tiesas katram, kas turp nāk, jāizjūt to lielo mērķu un ideālu sugestējums, kam tiesas aicinātas sekot un kalpot. Kalpošana taisnībai un patiesībai pēc skaidras sirdsapzījas, ar visām zināšanām un spejām, ir arī kalpošana radiātajam.

Lūk, kādēl katrā kultūras valsts cēnās
radīt lielas un skaistas tiesu telpas, līdzīgi

dievu mājokļiem — baznīcām. Šo soli esam spēruši arī mēs — un to varējām darīt tikai pēc tām, kad valsts — un līdz ar to tiesas lietas — tika nostādītas pāri personiskām lietām un grupu interesēm, un kad plānveidīgs darbs varēja izpausties visās dzīves nozarēs.

Šīs svinīgajā brīdī un šīs vietā mēs gribam apliecināt, ka latviešu tiesnesis, izjūtot atbildību savas sirdsapzīnas un likuma priekšā, apzinās savus lielos pienākumus un uzdevumus. Viņam nav svešs ne 15. maija gars, ne centieni. So ideālu garā mēs gribam darboties arī jaunajā Tiesu pilī un palikt tiem mūžīgi uzticīgi. Bet tiem, kurīem dzīves likstas un sadzīves apstākļi līks nākt šurp un kļauvēt pie tiesas durvīm, vēlēsim, lai viņi jaunāja Tiesu pilī vienmēr atrod savu lietu taisnīgu atrisinājumu un pilnu gandarijumu, jo Latvija ir un tai jāpaliek taisnības valstij.” LTA.

3. Iecel līdzīnējo Daugavpils apgabaltiesas locekli Valdemāru Balodi par Rīgas apgabaltiesas locekli.
4. Iecel un apstiprina amatā līdzīnējo Daugavpils apgabaltieses prokurora biedru Jāni Erdmani par tās pašas apgabaltieses locekli.
5. Apstiprina Franču liceja pārbūves projektu.
6. Apstiprina pieminekla projektu neatkārības cīņās kritušiem Lietuvas karējiem Subatas katoļu draudzes kapos.
7. Apstiprina Finanču ministrijas nama jaunbūves projektu.

Valdības darbība.

Ministru kabineta sēde

1936. g. 3. decembri.

1. Pieņem:
- 1) likumu par krizes apkārošanas nodokļa atcelšanu,
- 2) likumu par pašvaldību tiesību piešķiršanu un pašvaldību un ciemu nosaukumu un to robežu noteikšanu.
2. Apstiprina papildinājumu pie Kaunā 1935. g. 10. aprīlī noslēgtās kliringa vienošanās starp Latviju un Lietuvu.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apstiprinu 1936. g. 2. decembri.

Satiksmes ministris B. Einbergs.

481. rīkojums par Latvijas—Polijas tiesību satiksmes pasažieru, bagāžas un ekspressūtījumu tarifa grozīšanu.

Sakarā ar grozījumiem Kreditnolikumā, Latvijas—Polijas tiesību satiksmes pasažieru, bagāžas un ekspressūtījumu tarīfā, kas izdots atsevišķā brošūrā un izsludināts „Valdības Vēstneša” 1929. g. 71. numurā, II daļā jāizdara šādi grozījumi:

- 1) 1. punktā, 1. rindkopas beigās (brošūras 24. lappuse) iespiesto „I tarifa vienībā 5,15 latiem” aizvietot ar 1 tarifa vienību = Ls 8,53;
- 2) 10. punktā b burtā (brošūras 25. lappuse) iespiestās zimognodevās par Latvijas dzelzceļu daju: „0,06”, „0,04” un „0,98” tarifa vienības aizvietot ar „0,04”, „0,03” un „0,59” tarifa vienībām;
- 3) 12. punktā, 2. rindkopā, pirmajā teikumā (brošūras 26. lappuse) iespiesto „1 lats = 0,1942 tarifa vienībā” aizvietot ar „1 lats =

Apstiprinu 1936. g. 27. novembrī.
Satiksmes ministris B. Einbergs.

Pasta un telegrafa departamenta rīkojums.

Grozījums starptautiskā telegrafa tarifā.

Tarifa 6. lappusē nodalījumā: „Sevišķa veida telegrammu taksēšana” svitrot 5. rindā no apakšas līdzšinējo tekstu sevišķam norādījumam — RPX — un aizvietot to ar šādu tekstu:

= RPX = Burta x vietā jāievieto par atbildi iemaksātās summas apzīmējumiņa zelta frankos.

Maksa par atbildes telegrammu jāaprēķina pēc kura: 1 zelta franka = Ls 1.65, pie kam par atbildi latos un santimis iemaksājamā summa nevar būt lielāka par pašu telegrammu samaksāto summu.

Sis grozījums spēkā ar izsludināšanas dienu.

Rīga, 1936. g. 26. novembrī.

Pasta un telegrafa direktors H. Resnais.

Ekspluat. pārv. priekšn. V. Krūmiņš.

Rīkojums.

Pamatojoties uz „Valdības Vēstnesa” 1929. g. 217. numurā izsludināto „Papildinājumu likumā par alkoholu saturu vielu rāšanu, aplikšanu ar nodokliem un pārdošanu”, grozu savu 1934. g. 25. jūlija 1948. rīkojumu, kas izsludināts „Valdības Vēstn.” 1934. g. 167. num., par mājas alus darīšanas bez policijas atļaujas noliegšanu un izstāžu no aizlieguma rajona Daugavpils apr. Aglonas (agrāk Kapiju) pag. Lielo-Bernanu ciemā 9. un 10. viensētas. Minētās vietas turpmāk mājas alus izgatavošanai policijas atļauja nav vajadzīga.

Rīkojums stājas spēkā 7. dienā pēc tā izsludināšanas „Valdības Vēstnesi”. Šo rīkojumu pazinot atzīmētās vietas iedzīvotājiem uzlieku par pienākumu pagasta valdei.

Rīga, 1936. g. 2. decembri. 3799.

Iekšlietu ministris V. Gulbis.

Administr. depart. direktora v.

Cielens.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Pasta ziņas.

1936. g. novembrī izņemtas no pasta kastītēm un nav nosūtītas pēc pierderības:

Rīgā: 17 vēstules, 37 pastkartes un 2 bandroles bez adresēm, 35 uz ārzemēm adresētas neapmaksātas vai nepilnīgi apmaksātas bandroles, 12 iekšzemes vēstules un 4 pastkartes ar svešiem vietu nosaukumiem un 51 vēstule „pieprasīšanai pastā”, kurām adresāta vietā uzrādīti dažādi iniciāli, šifras, burti, skaitļi, norunātas zimes u. t. t.

Rīgas galvenā pasta priekšnieks
(paraksts).

Daugavpili: 3 pastkartes bez adresēm un 1 pastkarte un 5 vēstules ar svešiem vietu nosaukumiem.

Pastmeistars Krauze.

Meklētizbeidzamo personu 1936. saraksts.

40261. Fridlenders Ābrāms. 48456/36.
40262. Gaemans Ernestine. 48651/36.
40263. Kauls Olga. 49378/36.
40264. Kauls Olga. 49380/36.
40265. Kurcs Haims. 20409/29.
40266. Lobs Eduards. 31831/30.
40267. Pērs Soloms. 49330/36.
40268. Škapars Konstantīns. 49402/36.

Rīga, 1936. g. 2. decembri.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks

J. Silarājs.

Darbvedis Hūns.

Kriminālās policijas pārvaldes meklējamo mantu un lopu 80. saraksts.

2829. Sudraba bloda, kristīšanai, svarā apm. 4 kg. Bloda vidū baloža attēls, ap malu uzraksts: „Lasset die Kindlein zu mir kommen, den Ihr ist das Reich Gottes”. Bloda var būt arī citā metalla.

2830. Vina krūze, sudraba, ar vāku un izliektu vidu, apm. 30 cm augsta un apm. 15 cm caurmērā resnākā vietā.

2831. Dievgalda bikeris, sudraba nepilna litra tilpuma.

2832. Oblati (Dievmaižu) glabājamais traučiņš, ovāls, ar vāku, apm. 10×15 cm diametrā.

2833. Sudraba šķīvītis (oblatēm).

2834. Velosipeds, kungu, firmas „Omega-Special”, № 34387.

2835. Velosipeds, kungu, firmas „Humberg”, № 1670.

2836. Ēdamkarotes, sudraba, 12 gab., ar burtiem „E. A.”; tējkaročes, sudraba, 6 gab., dažas ar burtiem „E. A. E.” un 6 gab. ar vitem kātiem.

2837. Velosipeds, jauns, firmas „Omega”, № 44052.

2838. Pistole, „Sauer un Sohn” sist., mazā kalibra, № 57906.

2839. Zirgs, 7 g. vecs, dūkanu spalvu, melnām krēpēm, 144 cm augsts, krūtis labajā pusē mazs velas kauls.

2840. Velosipeds, dāmu, firmas „Roadster”, № 7088.
2841. Velosipeds, firmas „Ozoineks”, № 21429.
2842. Pistole, „Mauser” sist., kal. 6,35, № 270283.
2843. Revolveris „Bulldog” sist., № 4876.
2844. Velosipeds, kungu, firmas „Kayser”, № 264023.
2845. Velosipeds, kungu, firmas „Lippert”, № 9707.
2846. Velosipeds, firmas „Omega-Erenpreiss”, № 26013.
2847. Velosipeds, firmas „Omega”, № 43467.
2848. Velosipeds, firmas „Lipperts”, № 12512.
2849. Velosipeds, firmas „G. Erenpreiss”, № 56757.
2850. Velosipeds, firmas „Omega”, sporta modelis, № 115656.
2851. Velosipeds, firmas „Erenpreiss-Original”, № 50217.
2852. Velosipeds, firmas „Omega”, № 15685.
2853. Velosipeds, kungu, firmas „G. Erenpreiss-Original”, ar № 46900.
2854. Velosipeds, kungu, firmas „Omega de Lux”, № 35675.
2855. Velosipeds, kungu, firmas „Varonis”, № 1092.
2856. Revolveris „Browning” sist., kal. 6,35, № 793096.
2857. Velosipeds, firmas „Meister”, № 241656.
2858. Velosipeds, firmas „A. B. C.”, № 262271.
2859. Velosipeds, kungu, ar № 101, bez firmas nosaukuma.

2860. Velosipeds, kungu, firmas „Latvello”, rāmja № 7673, sēdeklis firmas „Meleda”.
2861. Velosipeds, firmas „Erenpreiss-Original”, № 47383.

2862. Velosipeds, kabatas, balta metalla, firmas „Paul Buhre”, fabrikas № 13375.

2863. Velosipeds, firmas „Dürkop”, № 851944.
2864. Velosipeds, dāmu, firmas „Varonis”, № 2244.

2865. Velosipeds, firmas „Ravat”, melnu rāmi, № 28992.

2866. Revolveris „Hamerlee” sist., № 3754.
2867. Velosipeds, firmas „Erenpreiss-Original”, № 47424.

2868. Pulkstenis, kabatas, balta metalla, firmas „Paul Buhre”, fabrikas № 13375.

2869. Velosipeds, firmas „Erenpreiss-Original”, № 25300.

2870. Pistoles, automatiskas: 1) „Mauzer” sist., kal. 6,35, 2) „Walter” sist., kal. 6,35, mod. 8 un 3) „Walter” sist., kal. 7,65, mod. „P. P.”.

2871. Velosipeds, № 16203, melnas krāsas, firmas „Torpedo” ar brīvrumbu.

2872. Zelta aproce, dāmu, apm. 1 cm plata, kēdveida, masīva.

2873. Gredzeni, sieviešu: 1) zelta, ar iegarēnu safira akmeni un briliantu, veclaiķu izstrādājums, 2) zelta gredzens, lauības gredzena veidā, ar iestrādātām akmenēm, viidu rubīns, apkārt 2 brilianti un 3) zelta gredzens ar ovālu opāla akmeni.

2874. Deserīkotes, sudraba, 6 gab., ar monogrammu „E. K.”.

2875. Revolveris „Valter” sist., ar № 790892, kal. 7,65.

2876. Velosipeds, firmas „G. Erenpreiss-Original”, № 62245.

2877. Velosipeds, firmas „Vanderer”, melns, ar № 222740.

2878. Ēdamkarotes, sudraba, 12 gab., ar monogrammu „Z. K. M.”.

2879. Tējkaročes, sudraba, 12 gab., ar monogrammu „Z. K. M.”.

2880. Cukura traucs, sudraba, ar monogrammu „Z. K. M.”.

2881. Pistole, automātiska, firmas „Belg. Baijard”, kal. 6,35, 1930. g. modelis ar № 16048.

2882. Dakšīpas, alpākā, 12 gab. ar monogrammu „K. M.”.

2883. Bikeris, degvīnam, sudraba, 6 gab., ar monogrammu „Z. K. M.”.

2884. Cukura kaute, sudraba, ar monogrammu „Z. M.”.

2885. Velosipeds, firmas „Erenpreiss-Original”, № 6826, kungu.

2886. Velosipeds, firmas „Omega” ar № 39698.

2887. Velosipeds, firmas „Latvello-Special”, № 30272.

2888. Medību bise, divstobru, skrošu, „Pieper” sist., 2169. num., kal. 16.

2889. Velosipeds, firmas „Elitē”, 3236. num.

2890. Revolveris „Mauzer” sist. ar 38796. numuru, kal. 6,35.

Izbeigt meklēšanu pēc: revolvera „Mauzer” sist. ar 314906. num. (skat. sar. 79, kārt. № 2784), velosipeda, firmas „Erenpreiss-Original” № 28611 (sk. sar. 78, kārt. № 2710).

Rīga, 1936. g. 2. decembri.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks

J. Silarājs.

Darbvedis (paraksts).

Kaņa tiesa,

pamatodamās uz savu šī dienas rīcības sēdes lēnumu, Izbeidz 6. Rīgas kājn. pulka bij. kareivja Jāzepa Staniņeviča meklēšanu, kas uzsākta 1936. g. 22. septembrī ar paziņojumu „Valdības Vēstnesa” 215. num.

1936. g. 2. decembri.

Kaņa tiesas priekšsēd. pulkv. H. Jākobsons.

Sekretārs adm. kapt. A. Rumpe.

Darbvedis (paraksts).

2891. Velosipeds, firmas „Humberg”, № 1670.

Daugavpili, 1936. g. 27. novembrī.

Priekšsēdētāja v. Balodis.

Sekretārs J. Vanags.

Daugavpils apgabaltiesas 1. kriminālnodaļa,

saskaņā ar savu 1936. g. 25. novembra lēnumu, atsauc „Valdības Vēstnesa” 1922. g. 2. februāra 26. num. ievietoto studinājumu par Leiba Abelsona meklēšanu, jo lieta pret minēto Abelsonu izbeigtā.

Daugavpili, 1936. g. 27. novembrī.

Priekšsēdētāja v. Balodis.

Sekretārs J. Vanags.

Daugavpils apgabaltiesas 1. kriminālnodaļa,

saskaņā ar savu 1936. g. 25. novembra lēnumu, atsauc „Valdības Vēstnesa” 1922. g. 2. februāra 26. num. ievietoto studinājumu par Leiba Abelsona meklēšanu, jo lieta pret minēto Abelsonu izbeigtā.

Daugavpili, 1936. g. 27. novembrī.

Priekšsēdētāja v. Balodis.

Sekretārs J. Vanags.

Daugavpils apgabaltiesas 1. kriminālnodaļa,

saskaņā ar savu 1936. g. 25. novembra lēnumu, atsauc „Valdības Vēstnesa” 1923. g. 9. aprīla 72. num. ievietoto studinājumu par Jāņa Miziti meklēšanu, jo lieta pret minēto Miziti izbeigtā.

Daugavpili, 1936. g. 27. novembrī.

Priekšsēdētāja v. Balodis.

**Tiesu
sludinājumi.**

Rigas apgabalt. 3. civilnodala, uz Civilproc. nolik. 1628., 1631., 1636. un 1710. p. pamata paziņo, ka pēc 1922. g. 19. maija Tomskā (Krievijā) mirusās Elizabetes — Reginas Štrikovas, ir atklāts mantojums, un uzainīca, kam ir uz šo mantojumu kādas tiesības vai prasījumi no tā kā mantiniekiem, legātāiem, fideikomisāriem, kreditoriem ut. l. pieteikt šīs tiesības un prasījumus minētās tiesīs **3 mēnešu laikā** pēc šī sludinājuma ievietošanas „Valdības Vēstnesi”, norādot, ka visus, kas nebūs pieteikuši savas tiesības un prasījumus uzcinājuma terminā, atzīs par tās zaudējušiem.

Rīga, 1936. g. 27. novembrī.
L. 1697/36. 25638

Priekšsēd. b. v. J. D r a n d e .
Sekretārs E. L a s m a n i s .

Rigas apgabaltiesas 3. civilnodala paziņo, ka Latvijas tiesu palāta 1935. g. 25. marta tiesas sēdē, izklausījusi lietu par Kristapa Lagzdīna atzīšanu par maksātspējīgu parādnieku, nolēma: Kristapa Lagzdīna konkursa lietu izbeigt.

Rīga, 1936. g. 28. novembrī.
L. 579. 26088b

Priekšsēd. b. v. J. D r a n d e .
Sekretāra v. i. E. L a s m a n i s .

Rigas apgabaltiesas 4. civilnodala, uz Lik. par laul. 77. p. pamata, paziņo, ka tiesa 1936. g. 17. nov. Annas Vilhelmines Gislers, dzim. Ošs, prasības lietā pret Emīlu Gisleru, par laulības šķiršanu aizmuguriski nosprieda: šķīt laulību, kas slēgtā 1920. g. 12. dec. Sv. Jēkaba draudē starp Emīlu Gisleru (Gisler) un Annu Gisleru, dzim. Ošs, neatkarīgi no vainas, atstājot pravnieku bērus: meitu Eriku, dzim. 1920. g. 23. okt., dēlu Hariju, dzim. 1920. g. 23. oktobrī un dēlu Hariju, dzim. 1933. g. 16. maija, mātes audzināšanai.

Ja atbildētās Civilproc. nolik. 834., 839. un 859. p. paredzēta laika neiesniegs tiesai atsauksmi vai pārīzibā, spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Rīga, 1936. g. 2. decembrī.
L. 1295/36. 26466b

Priekšsēd. v. L. B r i m m e r s .
Sekretāra v. Stūre.

Rigas apgabalt. tirdzniecības reģistra nodala uz tirdzniecības reg. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rigas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „A” ar reģistra 3846. num., pamatojoties uz tirdzniecības reg. tiesneša 1936. g. 30. novembra lēmumu, ierakstītis vienpersonīgā tirgotājs Jānis Kalniņš ar firmu „Konditoreja-maiznīca, Jānis Kalniņš”.

Jānis Kalniņš dzimis īnčukalnā 1891. g. 25. marta, dzīvo Rīgā, Klusā ielā 11, 11. dz.

Uzņēmuma darbība atklāta 1925. gadā.

Uzņēmums — konditoreja maiznīca — atrodas Rīgā, Valdemāra ielā 21.

Jānis Kalniņam pastāv laulības ligums, par ko sludināts „Valdības Vēstnesi” 1934. g. 31. aug. 195. numurā. 20076b

Rīga, 1936. g. 30. novembrī.
Tirdz. reg. tiesn. M. Grundulis.

Sekretāra v. i. A. B ē r z i u s .

Rigas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. nod. uz tirdzniecības reg. not. 39. p. pamata paziņo, ka Rigas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „A” ar reģistra 3846. num., pamatojoties uz tirdzniecības reg. tiesneša 1936. g. 30. novembra lēmumu, ierakstītis vienpersonīgā tirgotājs Jānis Kalniņš ar firmu „Konditoreja-maiznīca, Jānis Kalniņš”.

Uz Rigas apgabalt. tirdzniecības reģistra tiesneša 1936. g. 30. novembra lēmumu pamata tirdzniecības reģistra „A” firmas „Georgs Daneigers” (Rīga, Kalķu ielā 28) reģistra 488. folijā, saskaņā ar Willems Adolfs van Zalingens dzīv. Hollandē, Findhoven, Leenweriklaan. Nr. 9.

Bez tam tirdzniecības reģ. nodala paziņo, ka viņas 1936. g. 24. oktobra sludinājumā, kas ievietots „Valdības Vēstnesi” š. g. 248. num., nepareizi sludināta, Philips’ a kvēlpuldžu un radio tirdzniecības akc. sab.” (Rīga, Kungu ielā 2) ierakstītis akc. sab. valdes iocēkļa kandidāts Willems Adolfs van Zalingens dzīv. Hollandē, Findhoven, Leenweriklaan. Nr. 9.

Laikā nepiektās tiesības un prasības atzīs par zaudētām uz visiem laikiem un testāmentu pasludinās par likumīgā spēkā stājušos.

Liepājā, 1936. g. 27. nov.

938m/36. 25809

Priekšsēd. b. A. Kiršfelds.

Sekretārs E. Spekis.

Liepājas apgabaltiesa, saskaņā ar savu š. g. 9. novembra lēmumu, uzaicinā 1931. g. 4. dec. Dunikas pag. mir. Jāņa Slamsta

mantinieku, kreditorus, legātarus, fideikomisārus un visas citās personas, kam būtu kādas tiesības un prasības uz atstāto

mantojumu vai kas vēlētos ap-

strīdēt vija mājas kārtībā

sastādīto testāmentu, pieteikt

tādas tiesīs **3 mēnešu laikā** pēc šī

sludinājuma ievietošanas „Valdības Vēstnesi”.

Laikā nepiektās tiesības un prasības atzīs par zaudētām uz visiem laikiem un testāmentu pasludinās par likumīgā spēkā stājušos.

Liepājā, 1936. g. 27. nov.

818m/36. 26166

Priekšsēd. b. A. Kiršfelds.

Sekretārs E. Spekis.

Liepājas apgabaltiesa, saskaņā ar savu š. g. 15. oktobra lēmumu, uzaicinā 1936. gada 24. jūnijā Sakas pag. mir. Ermaga Jansona, dzim. 1890. g. 10. aprīlī, mantinieku, kreditorus, legātarus, fideikomisārus un visas citās personas, kam būtu kādas tiesības un prasības uz atstāto

mantojumu vai kas vēlētos ap-

strīdēt vija mājas kārtībā

sastādīto testāmentu, pieteikt

tādas tiesīs **3 mēnešu laikā** pēc šī

sludinājuma ievietošanas „Valdības Vēstnesi”.

Laikā nepiektās tiesības un prasības atzīs par zaudētām uz visiem laikiem un testāmentu pasludinās par likumīgā spēkā stājušos.

Liepājā, 1936. g. 27. nov.

918m/36. 26166

Priekšsēd. b. A. Kiršfelds.

Sekretārs E. Spekis.

Liepājas apgabaltiesa, saskaņā ar savu š. g. 15. oktobra lēmumu, uzaicinā 1936. gada 24. jūnijā Sakas pag. mir. Ermaga Jansona, dzim. 1890. g. 10. aprīlī, ierakstītā firma „Kapt. Hilbigs un Bēri” ierakstītās atklātās sabiedrībās

„Kapt. Hilbigs un Bēri” ierakstītās

Rīgas apgabalt. Valmieras aprīķa 2. iec. tiesu izpildītājs A. Sterns (kanceleja Rūjienā, Raņa ielā 4) paziņo, ka:

1) Roberta Buša prasības piedziņai 1937. g. 12. jūnijā, plkst. 10, Rīgā, Rīgas apgabaltiesas civilnodajas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jāņa Kažoka nekustamo īpašumu Valmieras apr. atrodošās no Valtenbergu muižas atlaitās Kažoku mājas, ar zemesgrāmatu reģistra 138. num., aptver 116,72 desetinas;

2) īpašums nav apgrūtināts hipotēku parādiem;

3) īpašums novērtēts pilnā sastāvā par Ls 7040,—;

4) solitāj. jāiemaksā Ls 704,— kā nodrošinājums un jāiesniedz tieslietu ministra atlauja sā nekustamā īpašuma iegūšanai;

5) sā īpašuma zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā;

6) visām personām, kam ir tiesības, kas novērš sā īpašuma publisku pārdošanu, tās jāpiecie dzīlēzīles dienai. 25682

Rūjienā, 1936. g. 28. novembrī.

Tiesu izpild. A. Sterns.

Rīgas apgabalt. Valmieras aprīķa 2. iec. tiesu izpildītājs A. Sterns (kanceleja Rūjienā, Raņa ielā 4) paziņo, ka:

1) Centrālās savienības "Konzums" prasības piedziņai 1937. g. 12. jūnijā plkst. 10, Rīgā, Rīgas apgabaltiesas civilnodajas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Kārja Voldemāra Branta nekustamo īpašumu Valmieras apr. Rencēni pag. atrodošās Milku 22 a mājas, ar zemes grāmatu reģistra 4691. num., aptver 36,22 des.

2) īpašums apgrūtināts hipotēku parādiem par Ls 5800,—;

3) īpašums novērtēts pilnā sastāvā par Ls 5855,—;

4) solitāj. jāiemaksā Ls 585,50 kā nodrošinājums un jāiesniedz tieslietu ministra atlauja sā nekustamā īpašuma iegūšanai; 25689

5) sā īpašuma zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā;

6) visām personām, kam ir tiesības, kas novērš sā īpašuma publisku pārdošanu, tās jāpiecie dzīlēzīles dienai.

Rūjienā, 1936. g. 28. nov.

Tiesu izpild. A. Sterns.

Rīgas apgabalt. Valmieras aprīķa 2. iec. tiesu izpildītājs A. Sterns (kanceleja Rūjienā, Raņa ielā 4) paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas prasības piedziņai 1937. gada 23. oktobri plkst. 10, Rīgā, Rīgas apgabaltiesas civilnodajas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jēkaba Bērziņa nekustamo mantu Valmieras apr. Koņu pag. atrodošās Ziles mājas, ar zemes grāmatu reģistra 573. num., aptver 63,98 ha;

2) īpašums apgrūtināts hipotēku parādiem parādiem par Ls 30.000,—;

3) īpašums novērtēts pilnā sastāvā par Ls 14.400,—;

4) solitāj. jāiemaksā Ls 1440,— kā nodrošinājums un jāiesniedz tieslietu ministra atlauja sā nekustamā īpašuma iegūšanai;

5) sā īpašuma zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā;

6) visām personām, kam ir tiesības, kas novērš sā īpašuma publisku pārdošanu, tās jāpiecie dzīlēzīles dienai.

Rūjienā, 1936. g. 28. nov. 25685

Tiesu izpild. A. Sterns.

Jelgavas apgabalt. Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs R. Mālkalns (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 11, dz. 1) paziņo, ka:

1) Salgaļes pagasta valdes un Valsts zemes bankas prasības piedziņai 1937. g. 3. februāri plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē, pārdos 1. publiskā izsolē pilnā sastāvā Otilijas Mīldas, Mīrdzas un Balvas Cimermanis (Timmermanis) nekustamo mantu, Jelgavas apr. Salgaļes pag. Garožes-Slokas muižas "Rausēju" mājas, ar zemes grāmatu reg. 683. num., 82,5 ha platībā;

2) nekustama manta publiskai izsolē novērtēta par Ls 21.733,—;

3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 20.100,— ar proc.;

4) solitāj. jāiemaksā drošības nauda Ls 2173,30 un jāuzrāda tieslietu ministra atlauja nekustamās mātas iegūšanai;

5) sā nekustamās mātas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērš pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Pārdomāmas nekustamās mātas dokumenti ieskatāmi Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsolēs dienas Jelgavas apgabaltiesā.

Jelgavā, 1936. g. 3. decembris.

Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsolēs dienas Jelgavas apgabaltiesā. 26576

Jelgavā, 1936. g. 3. decembris.

Tiesu izpild. R. Mālkalns.

Jelgavas apgabalt. Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs R. Mālkalns (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 11, dz. 1) paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas prasības piedziņai 1937. gada 24. februāri plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē pilnā sastāvā Jāņa Kažoka nekustamo īpašumu Valmieras apr. atrodošās no Valtenbergu muižas atlaitās Kažoku mājas, ar zemesgrāmatu reģistra 138. num., aptver 116,72 desetinas;

2) īpašums nav apgrūtināts hipotēku parādiem;

3) īpašums novērtēts pilnā sastāvā par Ls 7040,—;

4) solitāj. jāiemaksā Ls 704,— kā nodrošinājums un jāiesniedz tieslietu ministra atlauja sā nekustamā īpašuma iegūšanai;

5) sā īpašuma zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā;

6) visām personām, kam ir tiesības, kas novērš sā īpašuma publisku pārdošanu, tās jāpiecie dzīlēzīles dienai. 25682

Rūjienā, 1936. g. 28. novembrī.

Tiesu izpild. A. Sterns.

Rīgas apgabalt. Valmieras aprīķa 2. iec. tiesu izpildītājs A. Sterns (kanceleja Rūjienā, Raņa ielā 4) paziņo, ka:

1) Centrālās savienības "Konzums" prasības piedziņai 1937. g. 12. jūnijā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas civilnodajas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jāņa Rubena nekustamo mantu, Jelgavā, Zāļu ielā 4 atrodošos zemes gabali 122 F., ar zemes grāmatu reg. 16080. num., 2037 kv. m platībā;

2) nekustama manta publiskai izsolē novērtēta par Ls 200,—;

3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 5200,— ar proc.;

4) solitāj. jāiemaksā Ls 704,— kā nodrošinājums un jāiesniedz tieslietu ministra atlauja sā nekustamā īpašuma iegūšanai;

5) sā īpašuma zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas sā nekustamās mātas pārdošanu nepielāg līdz izsolēs dienai.

Pārdomāmas nekustamās mātas dokumenti ieskatāmi Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsolēs dienas Jelgavas apgabaltiesā. 26574

Jelgavā, 1936. g. 1. decembris.

Tiesu izpild. R. Mālkalns.

Jelgavas apgabalt. Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs R. Mālkalns (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 11, dz. 1) paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Vilhelmines Zettī 1937. g. 21. jūlijā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Vilhelmines Zettī Jelgavā, apr. Bukašu pag. Bukašu muižas Zettī mājas ar hip. 8800. num.;

2) nekustama manta izsole novērtēta par Ls 3800;

3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 5000 ar proc.;

4) solitāj. jāiemaksā Ls 380,— drošības naudas un jāiesniedz tieslietu ministra atlauja sā nekustamā īpašuma iegūšanai;

5) sā īpašuma zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērš pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Pārdomāmas nekustamās mātas dokumenti ieskatāmi Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsolēs dienas Jelgavas apgabaltiesā. 26575

Jelgavā, 1936. g. 1. decembris.

Tiesu izpild. R. Mālkalns.

Jelgavas apgabalt. Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs R. Mālkalns (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 11, dz. 1) paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jēkaba Bērziņa nekustamo mantu Jelgavas apr. Elejas pag. Lielelejas muižas "Silmacu" mājas, ar zemes grāmatu reg. 12815. num., 9,51 ha platībā;

2) nekustama manta publiskai izsolē novērtēta par Ls 2500,—;

3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 4200,— ar proc.;

4) solitāj. jāiemaksā drošības nauda Ls 250,— un jāuzrāda tieslietu ministra atlauja nekustamās mātas iegūšanai;

5) sā īpašuma zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērš pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Pārdomāmas nekustamās mātas dokumenti ieskatāmi Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsolēs dienas Jelgavas apgabaltiesā. 26575

Jelgavā, 1936. g. 3. decembris.

Tiesu izpild. R. Mālkalns.

Jelgavas apgabalt. Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs R. Mālkalns (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 11, dz. 1) paziņo, ka:

1) Latvijas bankas Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jāņa Kažoka nekustamo īpašumu Valmieras apr. atrodošās no Valtenbergu muižas atlaitās Kažoku mājas, ar zemesgrāmatu reģistra 138. num., aptver 116,72 desetinas;

2) īpašums nav apgrūtināts hipotēku parādiem;

3) īpašums novērtēts pilnā sastāvā par Ls 7040,—;

4) solitāj. jāiemaksā Ls 704,— kā nodrošinājums un jāiesniedz tieslietu ministra atlauja sā nekustamā īpašuma iegūšanai;

5) sā īpašuma zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērš pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Pārdomāmas nekustamās mātas dokumenti ieskatāmi Jel-

gavas apr. 1. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsolēs Jelgavas apgabaltiesas civilnodajas kancelejā. 26576

2) nekustama manta izsole novērtēta par Ls 4403;

3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 5700 ar proc.;

4) solitāj. jāiemaksā Ls 440,50 drošības naudas un jāiesniedz tieslietu ministrijas atlauja iegūt nekustamo mantu, un

5) sā nekustamās mant

sētas valde atlāvusi tiesājamam Kutnīkam turpināt savā noliktavā tirgoties ar koku materiāliem, malku un korku mizām zem noteikuma, ka viņš uzeels mūta nojumi pēc jau apstiprināta projekta un nojaiks vecos koka šķūnišus. Pilsētas valdes būvnodala lēmums, tādā kārtā, saskatots ar 1923. g. saistošo noteikumu § 15. un pamatots uz šo noteikumu § 1. 2. d., kura paredz ari jau agrāk pastāvējušo noliktavu pārkārtošanu, piemēroties jaunio, 1923. gada saistošo noteikumu prasībām. Tiesājamais Kutnīks, kā to konstatējis Tiesu palāta savā spriedumā, nav pildījis šo saistošo noteikumu 1. p. 2. d. un 15. p., kādēļ vina rīcību Tiesu palāta pareizi kvalificējusi pēc Sodu lik. 156. p. 1. d. Ar sacito atkrit, kā nepamatoti, visi notiesātā Kutnīka kasācijas sūdzības norādījumi uz to, ka viņa noliktava bijusi ierikota ar pilsētas valdes atļauju vēl līdz 1923. gada saistošo noteikumu izdosanai; ka būvnodala 1933. gada 12. janvāra lēnumā, ar kuru Kutnīkam uzdots izdarit augstāk minētos pārkārtojumus piemērojoties jaunajiem saistošiem noteikumiem, trūktu pamata pašos šos noteikumos, un ka 1933. gada 12. janvāra pilsētas valdes būvnodala lēnumā esot radījis starp pilsētas valdi un viņu, Kutnīku, tikai civiltiesiskas saistības attiecības, kuru pildīšanu pilsēta varot prasīt civiltiesāšanas celā. Šis norādījums nav parreizs. Pilsētas valdes būvnodala rīkojums koku, malkas un korku mizu noliktavas turētājam pārkārtojot savu noliktavu līdz norāditam terminam saskatā ar būvnodala norādījumiem, atbilstošiem saistošo noteikumu prasībām, vai slēgt to, iešilpst publisku tiesību lankā, attiecas uz labierīcības un kārtības uzturēšanu pilsētā un šā rīkojuma nepildīšana sodama pēc Sodu lik. 156. p. 1. d., kā to pareizi atzinusi ari Tiesu palāta. Nav saskatama nekāda nepareizība ari tanī apstākli, ka Tiesu palāta nospriedusi, saskajā ar Sodu lik. 36. p. 1. d., slēgt Kutnīkam piederošo koku materiālu noliktavu līdz pilsētas valdes būvnodala 1933. gada 12. janvāra lēnumā paredzēto noteikumu izpildīšanai. Ja saistošo noteikumu 1. pants nosaka, ka koku, malkas un korku mizu noliktavas var ieširkot tikai ar sevišķu pilsētas valdes atļauju un ievērojot šos saistošos noteikumus,

un ja tā paša 1. panta 2. d. runā ari par jau pastāvošo noliktavu pārkārtošanu saskajā ar jaunajiem saistošiem noteikumiem, tad no tā nepārprotami izriet, ka līdz agrāko noliktavu pārkārtošanai saskajā ar jauno saistošo noteikumu prasībām, pēc noteikto termiju noteicēšanas, — šādas noliktavas nav uzskatamas par atlaupām un tādēļ, uz Sodu lik. 36. p. 1. d. pamata, slēdzamas, kā to pareizi atzinusi ari Tiesu palāta, piemērojot Kutnīka nodarījumam Sodu lik. 36. p. 1. d., bet nevis 2. d., uz kurās piemērošanas pamatiem un to trūkumiem konkrētā lietā norāda notiesātais sava kasacijas sūdzība. Bez tam, saistošie noteikumi par koku, malkas un korku mizu noliktavām izdoti sabiedrības drošības sargāšanas nolūkos pret uguns briesmām. Šāda rakstura saistošo noteikumu pārkāpšana pats par sevi liecīna par rīcību, kas atzīta par kaitīgu sabiedriskai drošībai, un attiecīgos gadījumos dod pamatu piemērot ari Sodu lik. 36. p. 2. d. Nedibināts ir ari kasacijas sūdzības norādījums, it kā Tiesu palāta būtu rikojušies pretēji Kriminālprocesa likumos noteiktais kartībai, atraidot aizstavja līgumu pievienot lietai pilsētas valdes būvnodala atļauju izdarit ēku remontus. Tiesu palātas lēnumā norādīti noraidīšanas motivi, aiz kuriem Tiesu palāta atzinusi noraidīto dokumentu par nenozīmīgu priekš lietas, un šie motivi ir pietiekoši plaši, logiski pareizi un iziet no viņu pamatos liktiem materiāliem.

Neatrodot iemeslu pārsūdzēta sprieduma atcelšanai, Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 932. p., nōlema: Ieika Kutnīka kasacijas sūdzību atraidit.

34. 1936. g. 28. martā. Pēc Akcizes nolik. 750. p. 2. d. apsūdzēto Uljānas Fedotovs un Davida Locova kasacijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 19. decembra spriedumu. (L. № 259.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Lietas faktiskā puse, kā to noskaidrojusi tiesa, pastāvējusi iekš tā, ka tiesājamā Uljana Fedotovs, pēc vienošanās ar līdzapsūdzēto Dāvidu Locovu, saņēmusi no Locova papīrosu izgatavošanai bandrolētu

tabaku un čaulītes; papirosus Fedotovs izgatavojuši savā dzivoklī par atlīdzību Ls 1,50 par 1000 papirosu izgatavošanu; no Fedotovs saņemtos papirosus Locovs, savukārt, devis tālāk kādam Levinam, kurš atradies kāra dienestā, lai tas papirosus izpārdotu kareivjiem. Fedotovs un Locova rīcībā tiesa konstatējusi Akcizes nolik. 750. p. 2. d. paredzētās pazīmes. Kasācijas sūdzībā kā uz iemeslu sprieduma atcelšanai Fedotovs norādījusi, ka papirosus vija izgatavojuši uz Locova pasūtījumu, no viņa tabakas un čaulītēm un ka, izpildot tādu pasūtījumu, viņa neesot izdarījusi pēc Akcizes nolik. 750. p. pazīmēm sodāmu nodarijumu. Locovs norādījis, ka arī viņa rīcībā neesot sodāma nodarijuma pazīmī, jo papirosus viņš neesot izgatavojis pats, bet gan viņa uzdevumā cita persona, un tos viņš nodevis kareivim Levinam kā dāvanu, bet ne pārdošanas nolūkā. Sie tiesajamo noradijumi nepelna ievēribas. Akcizes nolik. 750. p., kā tas tieši redzams no šā panta dispozitīvās daļas, paredz sodu par katru tabakas vai tās izstrādājumu ārpus fabriķas izgatavošanu, ciktāl tādi izstrādājumi netiek izgatavoti paša izgatavotāja vai viņa ģimenes vajadzībām, bet tālāk dōšana i. Šajā pantā paredzētā pārkāpuma noteicoša pazīme tā tad ir minēto priekšmetu izgatavošana ne paša patēriņam, bet tālakdošanai. Sacītā pareizībū pastiprina arī Akcizes nolik. 445. panta piezīme, kas nosaka, ka papirosus no bandrolētas tabakas un čaulītēm var izgatavot mājās, privātos dzīvokļos, to ipašnieku vai viņu ģimenes locekļu pāšu lietošanai, bez sevišķi pieaicinātu tajā pašā dzivoklī nedzīvojošu personu palidzības. To ievērojot, ir pareizs apgabaltiesas sprieduma noradijums, ka izšķiroša nozīme pēc Akcizes nolik. 750. p. ir piešķirama papirosu izgatavošanai tālāk dōšana i, bet ne tālāk pārdošana i. Tados apstaklos ir attaisnojams tiesas slēdziens, ka tiesajās Fedotovs atbildību pēc minētā panta neizslēdz tas, ka papirosus viņa izgatavojuši uz līdzapsūdzētā Locova pasūtījumu pret atlīdzību, bet pati ar šiem papirosiem nav tirgojusies, un ka nekrit svarā izgatavoto papirosu daudzums, nedz arī tas, ka papirosu izgatavošanai Fedotovs nav ierikojuši sevišķu darbniču, bet tos iz-

gatavojuši savā dzivokli. Nodibinot, ka papirosus tiesājamā Fedotova izgatavojuši ārpus atlautām fabrikām tiesājamā Locova uzdevumā, kuram piederējusi tabaka un čaulītes, un ka Locovs saņemtos papirosus pēc tam nodevis tālāk kareivim Levinam, tiesa ar to pašu abu tiesājamo rīcībā ir nodibinājusi visas Akcizes nolik. 750. p. paredzētās pazīmes. Vai Locovs papirosus nodevis tālāk kā dāvanu, kā viņš to apgalvojis, jeb arī izpārdošanai, kā to atzinusi tiesa, tas par pierādiem atzītos apstaklos nevarēja atstāt iespaidu uz tiesājamiem inkriminētā nodarijuma kvalifikāciju un soda apmēru. Pārsūdzētā spriedumā nav vērojams Kriminālproc. lik. 141. un 152. p., kā arī Akcizes nolik. 750. p. pārkāpums.

Pamatotijoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., Senāts nolēma: Uļjānas Fedotovs un Dāvida Locova kasācijas sūdzību atraidit.

35. 1936. g. 28. martā. Finanču ministrijas Nodokļu departamenta kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. gada 27. janvāra spriedumu Kārla Grobiņa apsūdzībā pēc Akcizes nolik. 701. p. (L. № 261.)

Sedi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referētājs senātors J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Kā redzams no miertiesneša sprieduma, kurā motīviem attiecībā uz lietas faktisko pusi pievienojusies appellacijas instance, Karlis Grobiņš atzīts par vainigu, ka viņš 1. šķiras traktīera bufetē, kas bijis ierikots Kokneses kultūras biedrības nama telpās, tirgojies ar svešu, uz Emmas Grobiņš varda izdotu patentu. Miertiesnesis sodījis tiesajamo Grobiņu pēc Akcizes nolik. 701. p. 1. d. ar Ls 20 naudas sodu, kā arī nolēmis piedzīt no viņa neizpirktā patentā vērtību 1. šķiras traktīriem par 1934. gadu un 1935. gada pirmo pusi Ls 600 apmērā. Šo spriedumu apgabaltiesa grozījusi attiecībā uz patentā vērtības piedzītas apmēru, norādot, ka Grobiņš 1. šķiras traktīri ierikojis biedrības nama un ka aiz šī iemesla viņam, saskaņā ar Akcizes nolik. 41. p. piezīmes pielikuma minēto patentu likumu, bijis jaizpērk patents Ls 50 vērtībā, kāds patents paredzēts biedrībam, kas par 1934. gadu un 1935. gada pirmo pusi iztaisa kopsummā

Ls 75. Šie motīvi nav parci zi. Kā redzams no Akcizes nolikuma pielikumā (piez. pie 41, p.) publicēto reibigo dzērienu tirgotavu un citu pārdošanas vietu patentu saraksta, 1. Šķiras traktieru patentu vērtība, izņemot Rīgu un Liepāju, ir gadā Ls 400, bet b i e d r i b u bufetēm uz laukiem Ls 50 gadā. Konkrētā gadījumā tiesas izmeklēšanas materiālos nav norādījumu, ka traktieris, kurā ar svešu patentu tirgojies Grobiņš, būtu piederējis b i e d r i b a i resp. ka Grobiņš būtu tirgojies traktieri ar patentu, kas izņemts uz b i e d r i b a s vārda. Miertiesnesis savā spriedumā konstatējis, ka traktieris piederējis Emmai - Hermīnei Grobiņš, kura to vienīgi ierikojuusi Kokneses kultūras biedrības n a m ā, izperkot tam 1. Šķiras patentu no sava vārda. Šādu lie-tas faktisko stāvokli nav apšaubījusi apel-lācijas instance. Bet aprādītos apstakļos apgabaltiesai nebija juridiska pamata ap-reķināt patentu vērtību pēc likmēm, kas noteiktas b i e d r i b u bufetēm, kas pa-tenta nodokļa apmēra ziņā nostādītas pri-vileģētā stāvokli. Šī sprieduma motivā-cijas nepilnība norāda uz augšā minētā Akcizes nolikuma nosacījumu pārkāpumu, kādēļ spriedums atceļams Nodokļu depar-tamenta pārsūdzētā daļā.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., Senāts n o l ē m a: Rīgas apga-baltiesas spriedumu attiecībā uz patentu vērtības apmēra noteikšanu Kārlim Grobi-nam atceļ un uzdot viņai lūkot lietu cauri no jauna citā tiesas sastāvā.

36. 1936. g. 28. martā. Finanču minis-trijas Valūtas komisijas blakus sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 25. janvāra lē-mumu Georga Fārbacha apsūdzībā pēc no-teik. par arzemju valūtas operāc. 1., 4. un 10. p. (L. № 265.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gu-bens; referē senātors F. Zilbers; atzi-numu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Rīgas apgabaltiesa atzinusi bez caurska-tišanas Valūtas komisijas priekšsēdētāja iesniegto apellācijas sūdzību par Rīgas pil-setas 15. iecirkņa miertiesneša spriedumu, ar kuru Georgs Fārbachs attaisnots pret viņu no Valūtas komisijas celtā apsūdzībā pēc 1931. gada 8. oktobra noteikumu par arzemju valūtas operācijam 1., 4. un 10. p. Apgabaltiesas lēmums pamatots uz tā ap-

svēruma, ka tiesību ierosināt kriminālva-jāšanu par valūtas noteikumu pārkāpu-miem, kā arī uzturēt apsūdzību šajās lie-tas un pārsūdzēt tiesu spriedumus likums piešķir tikai Valūtas komisijai, bet nevis tās priekšsēdētājam.

Arī instrukcija pie 1935. gada 7. marta likuma par valūtu un ārējo tirdzniecību ne-paredzot tādas tiesības Valūtas komisijas priekšsēdētājam. Instrukcijas 29. pants tieši norādot, ka Valūtas komisija ap-sprīz un izlemj visus jautājumus, kas izriet no likuma par valūtu un ārējo tirdzniecību, un gādā par lēmumu izvešanu dzīvē. Pie-tādiem jautājumiem, pēc apgabaltiesas ieskata, piederot arī valūtas noteikumu pārkāpumu vajāšana tiesā, ierosinot šadas lietas, uzturot tajās apsūdzību un pārsū-dzot tiesu spriedumus. Konkrētā gadījumā apellācijas sūdzību parakstījuši tikai Va-lūtas komisijas priekšsēdētājs un biroja vadītājs, bet saskaņā ar instrukcijas 27. pan-tu Valūtas komisija esot pilntiesīga, ja viņa nem dalību priekšsēdētājs un ne mazāk kā divi komisijas locekļi.

Par šo apgabaltiesas lēmumu Senātam iesniedza blakus sūdzību Valūtas komisijas vārda tās priekšsēdētājs un viens no Va-lūtas komisijas locekļiem, kuri parakstījuši šo blakus sūdzību. Sūdzība norādīts, ka finanču ministra izdotā instrukcija (uz li-kuma par valūtu un ārējo tirdzniecību 48. p. pamata) dodot tuvākus paskaidrojumus par Valūtas komisijas pienākumiem un tie-sībām. Pašā šajā likumā nekas neesot sa-cīts par valūtas pārkāpumu lietu nodošanu tiesai, apsūdzības uzturēšanu tiesās un spriedumu pārsūdzēšanu. Tādēļ arī esot izdots atsevišķs likums par sodiem un pie-krītību valūtas un ārējās tirdzniecības lie-tas, kurš nestāvot nekādā sakarā ar mi-nēto instrukciju, un instrukcija arī nevarot noteikt Valūtas komisijas vai tās priekšsē-dētāja tiesības procesā. Minētā instruk-cija attiecīties tikai uz Valūtas komisijas un tās priekšsēdētāja speciālo darbību, kas paredzēta 1935. gada 7. marta likumā par valūtu un ārējo tirdzniecību. 1935. gada 15. marta likums par sodiem un piekrītību valūtas un ārējās tirdzniecības lie-tas uzliekot Valūtas komisijai, kā iestādei, par pienākumu tikai ierosināt lie-tas par valūtas noteikumu pārkāpumiem,

bet pienākumu rūpēties par lietu tālako gaitu tas vairs neuzliekot pašai komisijai, kaut gan tālakos — 8., 11. un 14. pantos atkal norādot, kādas funkcijas jūpilda tieši pašai Valūtas komisijai. Ja pienākums uzturēt apsūdzību tiesās un pārsūdzēt tiesu spriedumus neesot ar likumu uzlikts tieši pašai Valūtas komisijai, tad tas jādarot tādā kārtibā, kādā parasti strādājot valsts iestādes, kur attiecīgus rīkojumus dodot un sarakstīšanos vedot iestāžu atbildīgie vadītāji, šini gadījumā tas būtu Valūtas komisijas priekšsēdētājs. Bez tam, ierosinātietas par noziedzīgiem nodarījumiem pret valsts mantu un ienākumiem varot ne tikai fiskālās iestādes kā tādas, bet arī viņu vadītāji, un fisks varot zaudēt apsūdzēšanas tiesības, tieši tieši atsakoties no tām. Nekur likumā neesot sacīts, ka tiesība nemēt dalību procesā paredzēta vienīgi Valūtas komisijai, kā kollegialai iestādei, un ka tāda tiesība nebūtu arī šīs komisijas priekšsēdētājam.

Apsveerot lietas materiālus, Senāts atrod sekojošo.

1935. gada 7. marta likuma par valūtu un ārejo tirdzniecību (1935. g. № 29) 1. pants nosaka, ka ārzemju maksājamo līdzekļu un prasījumu ārzemju valūtā iegūšana un atsavināšana atlauta tikai Latvijas Bankai, kura norēķinās par iegūtiem un atsavinātāiem ārzemju maksājamiem līdzekļiem pēc Rīgas biržas kotācijas komisijas kursiem, pie kam nekotētus kursus nosaka pati Latvijas Banka.

Šis pants radījis valsts monopolu tirdzniecība ar ārzemju valūtu, uzdot to izvest Valūtas komisijai un Latvijas Bankai, kura ir valsts uzņēmums un kurās uzdevums, saskaņā ar viņas statūtu 2. p., ir, starp citu, arī regulēt naudas apgrozību valstī. Tiem pašiem nolūkiem izdots arī likums par valūtu un ārejo tirdzniecību, no kura 15. un sek., un 25. un sek. pantiem redzams, ka šā monopolu pārvaldītājs ir pie Finanču ministrijas nodibinātā Valūtas komisija, kura iejet pa vienam pārstāvīm no Finanču, Āriņu un Zemkopības ministrijas un Latvijas Bankas. Šos pārstāvījus izrauga attiecīgas ministrijas un bankas padome, bet komisijas priekšsēdētāju un locekļus apstiprina amatā Ministru kabinets uz finanču ministra priekšlikumu. Pašā

likuma nekas nav minēts par šīs komisijas priekšsēdētāja pastāvīgas darbības apliku vai viņa tiesībam reprezentēt pašu komisiju kādā no tās darbībām. Likums runā tikai par Valūtas komisiju un tās uzdevumiem.

Ari likumā par sodiem un piekritību valūtas un ārejas tirdzniecības lietas norādīts tikai uz Valūtas komisiju un tās uzdevumiem un nekas nav minēts par šīs komisijas priekšsēdētāju. Likuma par valūtu un ārejo tirdzniecību 48. pants nosaka, ka instrukcijas šā likuma izvešanai dzīvē izdod finanču ministrs. Finanču ministra izdotā instrukcija pie šā likuma publicēta 1935. gada „Valdības Vēstneša” № 109. Šī instrukcija nosaka minētā likuma izvešanas tehnisko pusī. Sākot ar 27. pantu un tālāk viņa runa ir par pašas Valūtas komisijas iekšējās darbības kārtibu: nosaka, ka sēdes vada priekšsēdētājs vai viņa vietnieks; ka Valūtas komisijas sēdes ir pilntiesīgas, ja tajās piedalās priekšsēdētājs un ne mazāk kā divi locekļi; ka priekšsēdētājs pieņem un atlaiž no dienesta briņī liguma darbiniekus un nosaka tiem algas budžeta robežas u. t. t., u. t. t. Šī instrukcija nevarēja radīt jaujas normas, nodibināt kādas jaunas, paša likuma neparedzētas Valūtas komisijas priekšsēdētāja tiesības procesā, un tādu mērķi šī instrukcija arī nav spraudusi.

Valūtas komisijas uzdevumi un darbība, kā redzams no likuma par valūtas un ārejo tirdzniecību 1. un 25. p. un no likuma par sodiem un piekritību valūtas un ārejas tirdzniecības lietas, norit valsts fiskalo interešu laukā un ar likumu viņai piešķirtas fiskālās pārvaldes tiesības un uzlikti tās pienākumi, kā tas redzams, piem., no likuma par sodiem un piekritību 7. panta, kuriem lietu ierosināšanu par valūtas noteikumu pārkāpumiem uzliek tieši Valūtas komisijai; no 8.—11. pantiem, kuri šai komisijai uzliek pienākumu sodit valūtas noteikumu pārkāpējus ar naudas sodiem administratīvā kārtibā. Tādas pašas tiesības likums piešķir arī pārējam fiskalam pārvaldēm, kā tas redzams no Muitas likuma nosacījumiem, no Akcīzes nolikuma 836. un sek. p., kuros norādīta caurlūkošanas kārtība lietas par akcīzes noteikumu pārkāpumiem, arī no Kriminālproc. lik.

1047. un sekojošiem pantiem, kuros ir runa par procesa kārtību iīskālo pārkāpumu lietās.

Kriminālproc. lik. 1047. un sek. panti neuzskaita izsmējoši visas tās fiskalās sfēras, kurū interešu noziedzīgā traucēšana vajājama, ievērojot Kriminālproc. lik. 1047. un sek. pantu nosacījumus. Šo Kriminālproc. likumu pantu piemērošanu nosaka paša noziedzīgā nodarījuma sastāvs, viņa raksturs, pašu to interešu hūtība, kurās traucētas noziedzīga celja.

Likuma par sodiem un piekritību valūtas un ārejās tirdzniecības lietas 1.—6. pantos paredzētie noziedzīgie nodarījumi vērsti pret valsts mantiskām interesēm un pieder pie tādiem, kas vajājami, ievērojot Kriminālproc. lik. 1047. un sek. p. kārtību. Šīs pantos paredzētā fiskālo pārvalžu tiesība un pienākums ierosināt lietas par pārkāpumiem pret valsts mantu un ienākušiem aptver visu to darbību, kura nepieciešama vajināgā sodīšanai. No tā apstākla vien, ka 1935. gada 15. marta likuma 7. panta Valūtas komisijai uzlikts pienākums ierosināt lietas par valūtas noteikumu pārkāpumiem un nav nekas sacīts par apsūdzības uzturēšanu tiesās un spriedumu pārsudzēšanu, vel nevar taisīt slēdzienu, ka sādas darbības nepiekrit Valūtas komisijai un ka tās var pildīt Valūtas komisijas priekšsēdētājs, ka iestādes atbildīgais vadītājs, parastajā kārtībā, kādā darbojas valsts iestādes un to atbildīgie vadītāji.

Valūtas komisija pastāv gan pie Finanču ministrijas, bet tās sastāvs un viņas darbības saturs un apjomis paredzēti vienīgi speciālajos, augstāk minētajos valūtas likumos (1935. gada 7. un 15. marta likumi). Pēc sava sastāva tā ir starpresoru komisija, kura nav paredzēta ne ministriju iekārtas likumā, ne atsevišķu ministriju iekārtas. Speciālie likumi viņas priekšsēdētajam nav devuši nekādas patstāvīgas tiesības, arī procesa ne.

Likumā nav paredzēts Valūtas komisijas atbildīgs vadītājs tādā nozīmē, kādā valsts administratīvām iestādēm to nosaka ministriju iekārtas likums un atsevišķu ministriju iekārtas. Tajos paredzētas ministrijas, viņu centrālās un vietējās iestādes, to savstarpējas attiecības, atbildīgās un vadošās personas, viņu kompetences u. t. t.

Tā, ministriju iekārtas likumā (1928. g. № 68) noteikts, ka katras ministrijas priekšgalā stāv ministrs, kurš ir savā resora augstākais vadītājs; ka departamentus vada direktori, nodaļas — nodaļu vadītāji u. t. t. Atsevišķu ministriju iekārtas noteikta viņu kārtība, ipatnības, iekarta, sastāvdaļu savstarpējās attiecības, vadošās personas, to kompetence, piem., Iekšlietu ministrijas iekārtas (1933. g. № 71) 7.—9. p. nosaka Administratīvā departamenta centrālo iestāžu priekšnieku tiesības un darbības apjomu, Zemkopības ministrijas iekarta (1931. g. № 67) noradītas viņas departamentu un nodaļu vadītāju tiesības u. t. t. No minētiem likumiem arī redzams, ka šo administratīvo iestāžu priekšnieki arī pilnīgi reprezentē šīs iestādes. Tikai izejot no attiecīgo iestāžu iekārtas likumiem var runāt par to, cik tālu sniedzas viņu vadītāju, arī priekšsēdētāju, tiesība patstāvīgi uzstāties savā vārdā vai viņu vadīto iestāžu vārdā. Pastāvošos likumos nav pamata atzīt, ka Valūtas komisijas priekšsēdētājs varētu procesā atvietot Valūtas komisiju bez pēdējās pilnvarojuma. Arī atteikties no tiesībām fiskālās pārvaldes vārdā var tikai tā iestāde vai amatpersona, kura uz to pilnvarota ar likumu vai speciālu pilnvarojumu, un tiesībai nemt dalību procesā jābūt noteikti pamatojai uz likuma. Tiešību uzstāties tiesā kādas iestādes vārdā nevar atvainīt tikai no tā apstākla vien, ka likums nav tieši liedzis šādu tiesību kādai no iestādes amatpersonām, ja par šīs amatpersonas tiesībām rikoties iestādes vārdā nav nekas sacīts likumā.

Ievērojot sacīto, Senāts atrod, ka blākus sūdzība nepelna ievēribu, kādēļ, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 182. p., n o l ē m a: Finanču ministrijas Valūtas komisijas blākus sūdzību atstāt bez ievēribas.

37. 1936. g. 28. martā. Pēc Sodu lik. 545. p. 3. un 1. d. apsūdzēta Arnolda Snipīja (Snipes) kasācījas sūdzība par Tiesu palātas 1936. g. 21. janvāra spriedumu. (L. № 274.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors B. Nagujevskis; atzinumu dod vierspōkura biedrs F. Blūms.

Ar Tiesu palātas spriedumu Arnolds Snipis atzīts par vajinīgu Sodu lik. 545. p. 3. un 1. d. paredzētā noziedzīgā nodarījuma

un sodits ar ieslodzījumu cietumā uz sešiem mēnešiem par to, ka viņš laikā no 1933. g. līdz 1934. g. 22. janvārim Madonas aprīķi, Galgauskas pagastā, būdams par Galgauskas piensaimnieku sabiedrības „Veiši” valdes locekļi-kasieri, piesavinājies savā labā pie viņa pēc dienesta atrodošos, minētais sabiedrībai piederošu naudu Ls 6826,04. Taisnojoties pret viņu celtajā apsūdzībā, Snipis tiesas izmeklēšanā no sakuma paskaidrojis, ka sabiedrības naudu neesot piesavinājies, bet aprādīta summa iztrūkusi kasē tādēļ, ka viņš pielaidis pa-viršbu maksajumos un vienu otru reizi izsniedzis avansu bez kvitūm. Apzinādamies tomēr, ka iztrūkums kasē būs jāsedz, viņš lūdzis sabiedrības valdi, lai kases iztrūkumu atlautu ierakstīt grāmatās kā viņam izsniegtu avansu, kam sabiedrības valde un pilna sapulce arī piekritušas. Šos savus paskaidrojumus apsūdzētais vēlāk ir grozījis, apgalvodams, ka iztrūkuma summu no paša sakuma esot paņemis kā avansu, ka pēdējais kā tāds arī atzīts no sabiedrības valdes, revīzijas komisijas un pilnā sapulces un ka šo avansu esot nokārtojis tā, kā to bija noteikusi pilnā sapulce. Pārbaudot apsūdzētā paskaidrojumu patiesīgumu, apgabaltiesa, kurš spriedumā motiviem pievienojusies arī Tiesu palāta, ar liecinieku Hirša, Lāča, Jaunzema, Karoļa, Žvigura, Bembera liecību kopību un lietisku pierādījumu apskatīšanas protokoliem ir nodibinājusi, ka 1934. g. 22. janvāri, izdarot Galgauskas piensaimnieku sabiedrības „Veiši” revīziju, ir konstatēts sabiedrības kasē iztrūkums Ls 6826,04 apmērā, par kuriem apsūdzētais, kā sabiedrības kasieris, nāvvarējis uzrādīt attaisnojošus dokumentus, saskaņā ar ko apsūdzētais lūdzis valdi uzskatīt šo iztrūkumu kā viņam izsniegtu avansu, kam valde piekritusi, un tad pat revīzijas laikā apsūdzētais izrakstījis un iesniedzis sabiedrības valdei avansa kvitī par Ls 6826,04. Vēlāk sabiedrības pilnā sapulcē, sakarā ar apsūdzētā lūgumu, piekritusi, ka Ls 5160,— no iztrūkuma pārvēd uz Valsts zemes banku, iekilājot tur apsūdzētā nekustamo mantu un dzēšot par šādu summu sabiedrības parādu Zemes bankā, kāds parāda pārjaunojums arī izdarīts, pie kam apsūdzētais apņēmies iztrūkuma pā-

rējo daļu samaksāt sabiedrībai skaidrā naudā. Biedrības pilnā sapulcē apsūdzētais arī atzinies, ka viņš iztrūkstoši naudu iztērējis savām vajadzībām — neku stama īpašuma iegūšanai, ko viņš arī pastiprinājis personīgā sarunā ar liecinieku Žviguru. Saskaņā ar lietā noskaidrotiem apstākļiem tiesa arī konstatējusi, ka, kaut gan sabiedrības valdei pēc sabiedrības statūtiem nebija tiesības izsniegt piena nodevējiem avansus, tomēr, parasti, sabiedrība izsniegusi piena nodevējiem avansus nododamā piena viena mēneša kvantuma vērtības apmērā, kas neparsniedza Ls 600—700, kurpretim par liešāku avansu summu izsniegšanu bija vajadzīgs valdes lēmums, kādēļ apsūdzētam nebija tiesība saņemt Ls 6826,04 lielu avansu citādi kā tikai ar valdes iepriekšējo lēmumu, un ka konkrētā gadījumā šo jaftājumu valde izlēmusi tikai pēc iztrūkuma konstatēšanas, un tikai tad apsūdzētais ar valdes piekrišanu ar izrakstījīs avansa kvitī par minēto summu saņemšanu.

No šadiem par pierādītiem atzītīem apstākļiem un nemot bez tam vēl vērā, ka revīzijas izdarīšanas laikā apsūdzētais nav varejis uzradīt pierādījumus par iztrūkstošās summas piešķiršanu viņam avansa veida, ka 1933. g. septembrā mēnesi apsūdzētais, kā tas noskaidrots lietā, nopircis nekustamu īpašumu, samaksājot par to, starp citu, skaidrā nauda Ls 8193,— un ka sabiedrības valdei iesniegtajā lūgumā apsūdzētais pats atzinies, ka nonākot grūtībās, izlētojis iztrūksošo naudas summu savām saimnieciskām vajadzībām. Tiesu palāta varēja nākt pie slēdziena, ka Ls 6826,04 apsūdzētais nav saņemis kā avansu ar sabiedrības valdes atlauju un piekrišanu, kā viņš to grib apgalvot savā kasācijas sūdzībā, bet ka apsūdzētais minēto pie viņa pēc dienesta atrodošos naudas summu ir piesavinājies savā labā. Šāds apsūdzētā nodarijums atbilst Sodu lik. 545. p. 3. un 1. d. paredzētā nozieguma pazīmēm, kādēļ attiecinot šo pantu uz apsūdzētā darbibu, Tiesu palāta, pretēji apgalvojamam kasācijas sūdzībā, ir pareizi to kvalificējusi. Nodibinot ar lietas apstākļiem, ka apsūdzētam nebija tiesības avansa veidā

izlietot savām vajadzībām piensaimnieku sabiedrībai piederošu naudu pirms šāda avansa atļaušanas no minētās sabiedrības valdes. Tiesu palāta, pretēji norādījumam kasācijas sūdzībā, ir arī nakusi pie pareiza atzinuma, ka tas apstāklis, ka sabiedrības valde un pilna sapulce tikai pēc tam, kad apsūdzētais bija jau iztrūkstošo summu izlētojis savām vajadzībām, nolēmusi uzskaitīt šo summu kā viņam izsniegtu avansu, ir irrelevanta no apsūdzētā kriminālatbildības viedokļa, jo šāda vienošanas aprādītos apstākļos neizslēdz apsūdzētā vainu viņam inkriminēta noziegumā. No Sodu lik. 545, p. 3. un 1. d. paredzēta nozieguma sastāva viedokļa, pretēji apsūdzēta domām, ir nenozīmīgs arī jautājums par piešķirītās manta vēlaku atmaksu resp. par cietušās apmierināšanu — avansa nokartošanu un šim momentam varēja būt nozīme tikai pie soda mēra noteikšanas, kā to arī atzinusi Tiesu palāta. No tiesas spriedumiem nav vērojams, ka tiesa savos slēdzienuos pie pieradījumu spēka novērtēšanas, kā arī slēdzienuos pie apsūdzētā vainas pamatojuma būtu pielaidusi kādas iekšējas pretrunas, bet norādījums kasācijas sūdzībā, kāda nozīme bija piešķirama liecīmiekui Karoļa un Zvigura izteicīniem, kuriem palāta ir piešķirusi ticamību, attiecas uz liecas būtību un kā tāds nav parbaudāms kasācijas kartībā, ievērojot Tiesu iek. lik. 5. p.

Aiz pievestiem apsvērumiem Senāts, pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 932, p. nolēma: Arnolda Snīpīa (Snīpes) kasācijas sūdzību atraidit.

38. 1936. g. 28. marta. Pēc Sodu lik. 335, p. 1. pk. apsūdzētā Jāna Ezergaļa kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 2. decembra spriedumu. (L. № 287.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Lietas faktiskā puse, kā to noskaidrojuši tiesa, pastāvējusi iekš tā, ka 1935. gada 8. septembrī, svētdienā, ap plkst. 20, kad 2. Šķiras traktieriem, saskāpa ar Rīgas pilsetas saistīšiem noteikumiem. Rīgas pilseta jābūt slegtiem. Rīgas prefektūras XII iecirkņa uzraugs Purgailis, apstaigājot viņa uzraudzībā atrodošos rajonu, novērojis, ka Marijas Roms 2. Šķiras traktieris

Brīvības gatvē 67 ir atvērts un tajā atrodas vairāki apmeklētāji, kuri traktiera telpās dzēruši turpat pirkto zelteri vai limonādi un ēduši uzkožamos. Par minētā uzņēmuma atbildīgo pārdevēju izradījies apsudzētais Jānis Ezergaļis, kuru apgabaltiesa sodījis pēc Sodu lik. 335, p. 1. pk. Tiesājamais paskaidrojis, ka viņš traktiera apmeklētājiem neesot pārdevis reibīgu dzērienu, bet vienīgi bezalkohola dzērienu un ēdamvielas (nēgus) un kā tādu tirgošanos traktiera telpas, ja tā arī norisinājusies svētdienā, nevarot atzīt par sodāmu nodarījumu. Šis aizradījums nepelna ievēribas. Sodu likums 335, p. 1. punktā ir paredzēts sods tam, kas turējis atvērtu traktieri vai citu reibīgu dzērienu pārdošanas vietu šām iestādēni neatļauī laikā. Kā redzams no minēta panta saturs, tad tajā paredzēta pārkāpumia raksturojošā iezīme ir tā, ka vairīgais, pretēji likuma vai saistoša noteikuma nosacījumam par tirgošanās laiku, tur atvērtu reibīgu dzērienu pārdošanas vietu tādā laikā, kur tai jābūt slēgtai. Likums par pilsētu pašvaldību (Lkr. 1930. g. 183) piešķīris tiesību pilsētu pašvaldību orgāniem (domēm) izdot saistošus noteikumus par laiku, kādā tirgotavām vispār un arī reibīgu dzērienu pārdošanas vietām jābūt slēgtām; tas redzams no šā likuma 37. p. 22. punkta nosacījumiem. Atbilstoši šim likumam arī izdoti Rīgas pilsētas domes saistošie noteikumi par tirdzniecības iestāžu atvēršanas un slēgšanas laiku, kas paredz, ka 2. Šķiras traktieri (restorāni) Rīgas pilsetas robežas ir jāslēdz visas svētdienās (9.—14. §). Ar tādu noteikumu logiski saistīs slēdziens, ka minētā laikā traktiera telpās nav ielaižami un nevar atrasties apmeklētāji un nevar notikt nekādas tirdznieciskas operācijas. Pie aprādīta stāvokļa nevar krist svarā atsance kasācijas sūdzībā uz žūpības apkārtošanas likuma (Lkr. 1924. g. 207) 1. pantu, kā arī „Valdības Vēstneša” 1934. g. 104. numurā publicētiem noteikumiem „par privātu reibinošu dzērienu pārdatovu iekšējo iekārtu kā pilsētās, tā ārpus tām, un par kārtības un pieklājības uzturēšanu šajās pārdatovās”, kādu noteikumu 19. pantā noliepta tirgošanās ar reibīgiem dzērieniem tajā laikā, kas norādīts likumā par žūpības apkārto-

šanu; tada darbība, ja tā pierādīta, ietver citu apsūdzības priekšmetu, par kādu apsūdzību šajā gadījumā nav ceļta. Līdz ar to atkrit arī norāde uz Senāta 1926. gada 21. decembra spriedumu Niedras lietā (Nr 1481), kādā spriedumā iet runa par Žūpības apkarošanas likuma 1. panta saturu iztulkojumu un šā likuma piemērojamību attiecigos gadījumos.

Neatrodot iemeslu atcelt spriedumu un pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., Senāts nolēma: Jāņa Ezerīga kasācijas sūdzību atraidīt.

39. 1936. g. 28. martā. Rīgas apgabaltiesas prokurora biedra kasācijas protestis par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 23. janvārī spriedumu Bēra Sprukta apsūdzībā pēc Sodu lik. 251. p. (L. Nr 301.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors A. Gubens; referē senātors F. Zilbers; atzinumu dod virsprokurora biedrs F. Blūms.

Pret Bēru Spruktu policija cēla apsūdzību pēc Sodu lik. 251. p. par to, ka viņš neuzmanīgi rikodamies ar ātraizdegošām vielām — celluloida vistokļiem, atklāti glabājis tos uz gridas savas apavu un gumijas preču tirgotavas un kantora telpās, kur strādājuši un rikojušies ar uguni smēķejiot tirgotavas un kantora darbinieki, kādai neuzmanībai par sekām bijis tas, ka no nomesta papirosa gala vai sērkociņa aizdedzies celluloids un izcēlies ugunsgrēks.

Miertiesnesis sodijis Spruktu pēc Sodu lik. 251. p., atrodot, ka viņš pārkāpis „Valdības Vēstneša“ 1931. gada Nr 25. izsludinātos noteikumus par celluloida filmu uzglabāšanu Rīgas pilsētā, jo šie noteikumi esot attiecīnami vispār uz celluloida, kā ātri aizdegošās vielas uzglabāšanu.

Apgabaltiesa atcēla miertiesneša spriedumu un attaisnoja Bēru Spruktu aiz tā apsvēruma, ka minētie saistošie noteikumi par celluloida filmu apstrādāšanu un uzglabāšanu Rīgas pilsētā esot speciāli noteikumi un attiecīties vienīgi uz kino filmām, bet nevis vispār uz celluloida prećem, celluloidu, kuru apsūdzētais izlētojis apavu izstrādāšanai savā darbnīcā.

Kasācijas protestā prokurora biedrs norāda, ka miertiesnesis savā spriedumā nesot norādījis, uz kādas Sodu lik. 251. p. daļas viņš sodijis Spruktu, kaut gan savā

spriedumā norādījis uz saistošo noteikumu pārkāpumu. Nemot vērā, ka Sodu lik. 251. p. 3. d. paredzot, ka ar šā panta 1. daļā norādīto sodu sodāms arī tas, kas, lai gan nav pārkāpis noteiktos nosacījumus, bet tik neuzmanīgi rikojies ar šaujamām, spridzināmām vai ātrāizdegošām vielām vai spridzekļiem, vai apgaismošanas minerāleļām, ka no tam draudējušas sprādziena briesmas, tad apgabaltiesas pienākums bijis apsvērt arī jautājumu, vai, atkritot Sodu lik. 251. p. 1. d., apsūdzētais Sprukts nebūtu atzistams par vainigu un sodāms pēc tā paša panta 3. daļas.

Sis protesta norādījums pelna ievēribu, jo, ka pareizi norādīts protestā, miertiesnesis savā spriedumā nebija noteikti norādījis, uz kādas Sodu lik. 251. p. daļas pamata viņš sodījis Spruktu, bet tiklabi miertiesnesis, ka apgabaltiesa konstatējuši, ka apsūdzētais Sprukts atklāti un telpās, kur darbojas veikalā Jaudis un apmeklētāji un rikojas ar uguni, smēķejiot, — uz gridas uzglabājis ātraizdegošos vielu — celluloidu, kuŗa arī aizdegusies no nomesta papirosa gala vai sērkociņa. Pie tādiem apstākļiem un ievērojot arī to, ka policija, celot apsūdzību pret Spruktu pēc Sodu lik. 251. p., nebija norādīusi tieši uz šā panta 1. d., — apgabaltiesa, atstajot neapsvērtu jautājumu par šā panta 3. d. pazīmēm apsūdzētā rīcībā, un atzistot apsūdzēto Spruktu par attaisnojamu, „neatkarīgi no tā, vai apsūdzētais varēja vai nevarēja paredzēt ugunsgrēka izcelšanos“, — pielaidusi motivu nepilnību un nav devusi atbildi uz Spruktam uzrādīto apsūdzību pēc Sodu lik. 251. p., kura trešā daļa tieši paredz neuzmanīgu rīcību arī ar ātraizdegošām vielām, apgaismošanas cilām etc., ja no šādas rīcības draudēja sprādziena briesmas. Ja apgabaltiesa būtu apsvērusi apsūdzētā Sprukta rīcību no Sodu lik. 251. p. 3. d. sastāva viedokļa, tad jautājumam par to, vai apsūdzētais varēja paredzēt savas rīcības sekas un kādas īsti, — eventuali varēja piekrīt izšķiroša nozīme vainības jautājumā.

Pamatoties uz Kriminālproc. lik. 205. un 210. p., Senāts nolēma: Rīgas apgabaltiesas spriedumu atceļ un uzdot viņai caurlūkot lietu no jauna citās tiesas sastāvā.